

Arrest

nr. 147 885 van 16 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 19 januari 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Iraakse man van Koerdische origine, geboren te Deraluk (provincie Dohuk, Noord-Irak) op 1 juli 1984. Uw vader kocht landbouwgronden van twee leden van de Zebari-stam. De prijsonderhandelingen sleepten lang aan en er werd enkel een onderhandse akte van verkoop opgesteld. Er was blijvende onenigheid met de verkopers over de prijs van de gronden en wanneer de grondprijzen na de val van het Saddam regime sterk stegen eisten zij hun gronden terug. Uw vader weigerde dit en werd op 11 juli 2004 doodgeschoten door de verkopers. Na de dood van uw vader kwam uw oom uit Iran naar Irak om het probleem op te lossen. Uw oom slaagde hier echter niet in en schoot op 20 februari 2005 op zijn beurt één van de verkopers dood als wraak voor uw vader. Uw oom keerde terug naar Iran en u vreesde nu de wraak van de familie van de verkoper. Hierop besloot u Irak te verlaten. U reisde naar België waar u op 13 april 2005 asiel aanvraagde.

Uw eerste asielaanvraag werd op 22 augustus 2005 door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de status van subsidiaire bescherming omdat het CGVS oordeelde dat het door u geschetste gemeenrechtelijke conflict niet beantwoordde aan de criteria van de Vluchtelingenconventie. U ging tegen deze beslissing in beroep, doch op 26 maart 2007 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de beslissing van het CGVS. U ging hiertegen in hoger beroep bij de Raad van State (RVS).

Op 21 augustus 2007 vroeg u een tweede maal asiel aan. U beriep zich hierbij op dezelfde feiten en verklaarde ditmaal dat uw oom ook gearresteerd zou zijn en dat hij u onterecht aanduidde als één van de mededaders. Naar aanleiding hiervan zou er een arrestatiebevel tegen u zijn uitgevaardigd. Het CGVS sloot uw tweede asielaanvraag op 14 december 2007 af met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Uw beroep bij de RvV werd wederom verworpen op 11 april 2008.

Op 25 april 2008 diende u een derde asielaanvraag in, deze werd door de DVZ niet in overweging genomen (13quater) op 2 juni 2008.

Op 22 september 2014 diende u uw vierde en huidige asielaanvraag in. U verwees nog steeds naar de problemen die u aanhaalde in het kader van uw vorige asielaanvragen en verklaarde daarnaast zich in België bekeerd te hebben tot het Christendom en op basis daarvan vervolging te vrezen in uw thuisland. U verklaarde ook omwille van de actuele veiligheidssituatie in Irak niet te kunnen terugkeren. Ter staving van uw vierde asielaanvraag legde u uw originele Iraakse identiteitskaart met vertaling, 4 foto's en een doopcertificaat neer. Ten gevolge van de ziekte polio bent u moeilijk te been en loopt u met krukken.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet. De reden daarvoor is dat er op basis van uw tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen geen geloof kan worden gehecht aan de door u ingeroepen vervolgingsfeiten.

Op basis van uw lacunaire, erg oppervlakkige en weinig doorleefde verklaringen kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde bekering tot het Christendom, noch aan de door u daaraan verbonden vrees voor vervolging.

In de eerst plaats moet worden opgemerkt dat uw kennis over het Christendom heel erg beperkt (om niet te zeggen quasi onbestaande) is. Zo bleef u het antwoord schuldig op zo goed als alle vragen over absoluut elementaire elementen binnen het Christelijke geloof. Zo kon u niet aangeven hoe het ritueel heet waarbij iemand Christen wordt (Gehoor CGVS 0513280X, p. 15) en hebt u geen idee wie de bijbel geschreven heeft, noch uit hoeveel delen de bijbel bestaat (Gehoor CGVS 0513280X, p. 17). Ook wanneer u werd gevraagd om naar eigen keuze een specifiek Bijbelverhaal te vertellen bleef u het antwoord schuldig en verklaarde u enkel dat u de ambitie had dit in de toekomst te leren (Gehoor CGVS 0513280X, p. 17). Wanneer u werd gevraagd naar de verschillen tussen de Islam en het Christendom kwam u niet verder dan te stellen: "De Islam heeft de moskee en de koran, de Christenen hebben de kerk en de bijbel" (Gehoor CGVS 0513280X, p. 18). Gevraagd of er nog verschillen zijn, antwoordde u dat er wel verschillen zijn maar dat u ze niet in detail kent. Opnieuw gevraagd naar de belangrijkste verschillen tussen beide godsdiensten zegt u enkel: "De profeten zijn anders, de Islam heeft Mohammed en de Christenen hebben Jezus. Dat zijn de dingen die ik nu weet. Dat is wat ik nu al begrijp." (Gehoor CGVS 0513280X, p. 18). Dat u als tot het christendom bekeerde Moslim niet meer zou kunnen vertellen over de verschillen tussen beide godsdiensten mag toch verbazen.

Wanneer u werd gevraagd naar de figuur van Jezus, nochtans van primordiaal belang binnen het Christendom, beperkte u zich tot: "Dat is de profeet van de Christenen, daarbuiten weet ik er niet veel over" (Gehoor CGVS 0513280X, p. 18). Gevraagd of Jezus enkel een profeet is of dat hij ook een soort van god is verklaart u, in tegenspraak met de Christelijke leer, dat Jezus een profeet is zoals Mohammed bij de Islam en stelt u zelfs expliciet dat Jezus geen god is (Gehoor CGVS 0513280X, p. 18). Ook in welk jaar Jezus geboren werd kon u niet vertellen (Gehoor CGVS 0813280X, p. 20). Hoewel u verklaarde dat u zou hebben gehoord dat Jezus eigenlijk de zoon is van God kan u niet verklaren hoe Jezus dan praktisch zou verwekt zijn. Ook wanneer u werd gevraagd of Jezus buiten God nog een andere vader had bleef u het antwoord schuldig (Gehoor CGVS 0813280X, p. 20). Ook over de dood van Jezus Christus bleef u erg vaag. U vertelde dat u niet weet hoe hij gestorven is, maar dat men u vertelde dat hij nooit echt gestorven is (Gehoor CGVS 0813280X, p. 20). Gevraagd of Jezus, als hij nooit echt gestorven is, dan ooit wel een beetje gestorven zou zijn, verklaarde u dat enkel God dit weet (Gehoor CGVS 0813280X, p. 21). U kon ook niet vertellen waar Jezus precies leefde, u verklaarde hierover geen flauw idee te hebben (Gehoor CGVS 0813280X, p. 21). Wanneer u werd gevraagd of u al

van de apostelen hoorde verklaarde u dat u er inderdaad reeds van hoorde. Daarop gevraagd wat u dan over hen hoorde, gaf u toe dat u eigenlijk niet echt van de apostelen had gehoord (Gehoor CGVS 0513280X, p. 19). Gevraagd of Jezus mensen had die met hem meewerkten of dat hij alleen was verklaarde u dan ook dat u dacht dat Jezus vooral alleen werkte (Gehoor CGVS 0813280X, p. 20).

Uw interview bij het CGVS vond plaats in december 2014, tijdens de Adventsperiode voorafgaand aan Kerstmis. Gezien dit één van de belangrijkste periodes is in het Christelijke jaar mag het dan ook verbazen dat u als bekeerling amper kan vertellen over dit feest. Wanneer u werd gevraagd naar Christelijke feestdagen vertelde u dat u er slechts één kende, namelijk Kerstmis, volgens u "de geboorte" (Gehoor CGVS 0513280X, p. 19). Gevraagd wanneer Kerstmis plaatsvindt, antwoordde u: "Dat is Nieuwjaar gewoon" en stelde u dat men Kerstmis viert op 1 januari (Gehoor CGVS 0513280X, p. 19). Gevraagd wat er precies wordt gevierd op Kerstmis verklaarde u: "Nieuwjaar, dat concept stap ik wel, maar Kerstmis niet helemaal, ik weet ook niet welke dag het is of wat er juist gebeurd is. Ik weet het niet 100% zeker, maar ik ben er altijd van uitgegaan dat de profeet Jezus geboren zou zijn op die dag." (Gehoor CGVS 0513280X, p.19). Dergelijke onwetendheid over de enige Christelijke feestdag die u kan noemen ondergraaft dan ook op zeer ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw beweerde bekering tot deze godsdienst.

Niet enkel is uw kennis over het Christendom heel erg beperkt, ook uw verklaringen over uw bekering en uw beleving hiervan zijn allerminst overtuigend en doorleefd. Het is in de eerste plaats erg bevreemdend dat iemand zoals u, die naar eigen zeggen helemaal niet religieus werd opgevoed en ook geen praktiserend Moslim was, zich nu plots zou willen bekeren tot een ander geloof, in casu het Christendom. Uw verklaring dat u geen verbintenis voelde met de Islam omdat er veel mensen worden vermoord in naam van die godsdienst (Gehoor CGVS 0513280X, p. 9), verklaart nog niet waarom u, als niet religieuze persoon, dan nu de stap zou zetten tot een actieve bekering naar een andere godsdienst. Ook over hoe u in contact kwam met het Christendom bleef u erg vaag. U verklaarde dat een Iraanse vriend van u, (H.), zich bekeerde tot het Christendom en dat u met hem en een vriendin van hem, (R.), over religie sprak (Gehoor CGVS 0513280X, p. 10-11). U blijft hierover echter vaag: zo verklaart u dat zij kort voor augustus 2014 met u over religie begonnen spreken (Gehoor CGVS 0513280X, p. 11) terwijl u zich reeds op 15 augustus 2014 effectief zou hebben bekeerd tot het Christendom. Ondanks de cruciale rol die beiden schijnbaar speelden in uw bekering kent u hun volledige namen niet (Gehoor CGVS 0513280X, p. 10). Gevraagd waarom jullie in augustus dan plots echt over religie begonnen te praten vertelde u enkel: "Ze zeiden mij in die periode dat als ik me zou willen bekeren dat perfect mogelijk was en dat ik naar die persoon zou kunnen bellen en van het een kwam het ander en zo werd ik christen" (Gehoor CGVS 0513280X, p. 12). Gevraagd waarom u die beslissing nam om zich te bekeren vertelde u enkel dat u zich meer comfortabel voelde bij dit geloof dan bij de Islam (Gehoor CGVS 0513280X, p. 12). Ook wanneer u werd gevraagd welke rol geloof speelt in uw leven vandaag kwam u niet verder dan: "Het geloof is rechtvaardig, juist en ik vind dat fijn" (Gehoor CGVS 0513280X, p. 13). Gevraagd hoe uw leven veranderde na uw bekering vertelde u enkel dat u zich nu meer op uw gemak voelt (Gehoor CGVS 0513280X, p. 13). Dergelijke oppervlakkige verklaringen over wat toch moet worden gezien als een bepalend kantelpunt in uw leven kunnen bezwaarlijk doorleefd worden genoemd. U zou voor uw eigenlijke bekering slechts 2 of 3 keer naar een Kerk zijn geweest. Hoewel u in Antwerpen zowel aan de Groenplaats als in de Kerkstraat een kerk bezocht kan u van geen van beide de naam geven (Gehoor CGVS 0513280X, p. 13). Gevraagd hoe u zich voorbereidde op uw bekering verklaarde u dat u zich niet hebt voorbereid, maar dat u mentaal klaar was (Gehoor CGVS 0513280X, p. 14). Gevraagd om dit toe te lichten zei u enkel: "Ik was al mee met de gedachte" (Gehoor CGVS 0513280X, p. 13).

Ook over de eigenlijke bekering bleef u erg vaag. Een kennis van (R.) en (H.), hij heette volgens u (T.) of (C.), zou u hebben bekeerd (Gehoor CGVS 0513280X, p. 12). Dit komt niet overeen met het door u neergelegde doopcertificaat, waarop uw doopheer staat aangegeven als (D.He.) (Zie map documenten). De eigenlijke bekering zou hebben plaatsgevonden in de badkamer van (H.)' huis, waarbij wat water over uw hoofd werd gegoten. Gevraagd hoeveel water er over uw hoofd werd gegoten verklaarde u dat het maar een klein beetje was (Gehoor CGVS 0513280X, p. 12). Dit mag verbazen aangezien uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat het binnen de Christelijke school waartoe uw doopheer zou behoren, namelijk de Christadelphians, het de regel is dat een doopsel gepaard gaat met een volledige onderdompeling in water (Zie map landeninformatie). Het feit dat uw beschrijving van uw eigen doopsel hier niet aan beantwoordt ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw bekering. Het is des te opmerkelijk dat, hoewel uw doopheer zou behoren tot de Christadelphians, een geloofsgroep die in haar overtuigingen op een aantal elementaire punten afwijkt van bijvoorbeeld de Katholieke leer, en die er ook een eigen netwerk van geloofsgemeenschappen op nahoudt waarbinnen een soort van eigen erediensten worden georganiseerd, u toch geen enkele notie hebt van het bestaan van verschillende groeperingen binnen het Christelijke geloof (Gehoor CGVS 0513280X, p. 15).

U woont in Antwerpen, een stad die niet minder dan dertig parochies en een tachtigtal kerken telt, het is dan ook merkwaardig dat, als u oprecht de intentie zou hebben gehad om zich te bekeren tot het Christelijke geloof, u zich daarvoor zou wenden tot een vreemde, buitenlandse man (die u niet eens kan verstaan aangezien hij enkel Engels spreekt, een taal die u niet machtig bent) behorend tot een of andere obscure geloofsgroep om zich dan te laten dopen in de badkamer van uw Iraanse vriend, terwijl u zich ook gewoon tot de kerk om de hoek had kunnen wenden.

Uit dergelijke, oppervlakkige en weinig doorleefde verklaringen blijkt toch allerm minst de religieus-spirituele overtuiging die men mag verwachten bij een gewichtige en levensbepalende beslissing zoals het verzaken aan het eigen geloof en het bekeren tot een ander. Zeker aangezien u, zo beweert u zelf, omwille van deze keuze nu de dood zou moeten vrezen in Irak.

Tot slot kan nog worden toegevoegd dat ook uw advocate aan het eind van uw interview het volgende liet optekenen: "Ik heb het interview hier ook gevolgd, ik denk dat het aspect van zijn bekering inderdaad minder sterk is, daar kan ik me ook bij neerleggen" (Gehoor CGVS 0513280X, p. 25).

Er moet dan ook worden besloten dat er op basis van uw verklaringen geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden bekering tot het Christendom en dus ook niet aan de vervolging die u in het kader hiervan zou vrezen.

Ook met betrekking tot het grondconflict waarover u reeds tijdens uw voorgaande asielaanvragen vertelde maakte u geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4 §2 a of b van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat zowel het CGVS als de RvV reeds in het kader van uw eerste en tweede asielaanvraag oordeelden dat de door u geschetste problemen van een louter gemeenrechtelijke aard zijn en als dusdanig dan ook niet vallen onder de criteria van de vluchtelingenconventie.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat, hoewel u tijdens uw huidige asielaanvraag bij de DVZ wel naar deze problemen verwees, u er tijdens uw gehoor bij het CGVS op geen enkel ogenblik spontaan melding van maakte. Ook wanneer u tijdens uw gehoor werd gevraagd of er buiten de algemene veiligheidssituatie en uw bekering nog andere redenen waren die een terugkeer naar Irak voor u onmogelijk zouden maken, herhaalde u enkel de twee voorgaande elementen (Gehoor CGVS 0513280X, p. 6). Ook wanneer u later tijdens het interview werd gevraagd of u nu over alle problemen had verteld, antwoordde u bevestigend (Gehoor CGVS 0513280X, p. 23). Pas wanneer u expliciet werd gevraagd naar het grondconflict verklaarde u dat dit probleem nog steeds bestaat. Volgens uw verklaringen is deze kwestie echter opgelost door tussenkomst van de autoriteiten. Zij zouden de betwiste gronden hebben gesplitst waarbij de helft van de grond naar de overheid ging en de andere helft terug naar de verkopers. U stelde dan ook dat het actuele probleem in verband met dit conflict dan ook enkel is dat uw familie voor deze gronden heeft betaald, maar dat zij uiteindelijk zowel hun geld als de gronden hebben verloren, wat een financiële tegenvaller is (Gehoor CGVS 0513280X, p. 23-24). U maakt in verband met deze feiten dan ook geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Wat betreft uw medische problematiek, u bent immers moeilijk te been ten gevolge van een vroegere besmetting met polio, moet in de eerste plaats worden opgemerkt dat deze op zich geen verband houdt met de criteria zoals bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Voor een beoordeling van medische elementen dient u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Uw advocate verwees tijdens uw gehoor naar het arrest van de RvV op datum van 25 juni 2014 waarin de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van de DVZ op datum van 25 februari 2013 (Zie map documenten), waarin de DVZ uw aanvraag tot medische regularisatie onontvankelijk verklaarde, vernietigt. Zij argumenteerde in dit verband dat ook het CGVS de taak heeft om zich over een eventuele schending van art. 3 EVRM te buigen in het kader van de toekenning van de subsidiaire bescherming (Gehoor CGVS 0513280X, p. 24).

Hierbij moet worden herhaald dat de beoordeling van medische elementen, in zoverre zij geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie, niet tot de bevoegdheden van het CGVS behoort. In casu leert een nauwkeurige lezing van het arrest van de Raad ook dat zij de beslissing van de DVZ niet vernietigden omdat zij oordeelden dat gezien uw medische situatie een eventuele terugkeer naar uw herkomstregio effectief een schending van art. 3 EVRM zou betekenen, maar wel dat zij van mening waren dat een eventuele schending niet afdoende werd onderzocht door de DVZ omdat zij zich niet zouden hebben uitgesproken over de beschikbaarheid van medische behandeling in uw land van origine.

De door u neergelegde documenten slagen er niet in om bovenstaande conclusies te weerleggen.

De originele Iraakse identiteitskaart (met vertaling) en het originele Iraakse paspoort die u neerlegt kunnen enkel een indicatie vormen van uw identiteit, maar staven op geen enkele wijze de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Bovendien moet worden opgemerkt dat u uw identiteitskaart al voorlegde tijdens uw eerdere asielprocedures en dat uit het onderzoek van de Federale Politie bleek dat het om een vervalsing gaat (Zie map landeninformatie). Aangezien u naar eigen zeggen uw paspoort bij de Iraakse ambassade in België verkreeg op basis van uw (valse) identiteitskaart (Gehoor CGVS 05/13280X, p. 8) tast dit dan ook in zeer sterke mate de bewijswaarde van uw paspoort aan. Het door u neergelegde doopcertificaat en de vier door u neergelegde foto's volstaan niet om een bekering tot het Christendom aannemelijk te maken. De bewijskracht van de door u neergelegde documenten moet immers worden gezien in samenhang met uw verklaringen hierover, dewelke zoals hierboven uiteengezet, ongeloofwaardig zijn.

Waar u verwijst naar de veiligheidssituatie in Irak dient te worden opgemerkt dat naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt weliswaar dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de actuele toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt het geweldsniveau en de impact van het geweld regionaal erg verschillend te zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Dohuk te worden beoordeeld.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in de drie noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Sulejmaniyah, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014 in Irak plaatsvindt.

Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in de Centraal-Iraakse provincies Ninewa, Salahaddin, Diyala, Anbar en Kirkuk. Het IS-offensief heeft tot op heden geen effect op de veiligheidssituatie in KRG. De KRG toonde zich in de verdediging tegen ISIS sterker dan de Iraakse centrale regering. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden waarover de Koerdische peshmerga de militaire controle verworven hadden nadat het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal uit deze regio had teruggetrokken. Deze gebieden behoren niet tot de erkende Koerdische Autonome Regio in Noord-Irak, met name de drie noordelijke provincies onder controle van de Koerdische Regionale Regering. Ook bij het offensief dat IS in augustus 2014 inzette in de betwiste gebieden werd de grens van de Koerdische autonome regio niet overschreden. De aan de gang zijnde gevechten situeren zich aldus uitsluitend in Centraal-Irak.

Het terreurgeweld in KRG-gebied is veel minder frequent dan elders in Irak. Hoewel er cellen van opstandelingen van diverse pluimage aanwezig zijn, blijft hun impact beperkt. Er vond de voorbije zeven jaar één grootschalige aanslag plaats in KRG-gebied, met name op 29 september 2013. Sindsdien bleven grootschalige aanslagen door IS in KRG uit. Daarnaast vinden er slechts sporadisch kleinschalige aanvallen plaats. Deze zeldzame terreurdaden hebben over het algemeen geen burgers als doelwit, maar zijn hoofdzakelijk gericht op eenheden van de politie, het leger of de aanwezige veiligheidsdiensten. De spanningen om olie, budget en de betwiste gebieden zetten de relaties tussen de KRG- en de Centraal-Iraakse regering weliswaar op scherp, maar dit heeft nauwelijks een impact op de veiligheid van de Noord-Iraakse burgerbevolking, zeker niet nu de federale regering de Koerdische troepen nodig heeft in het bestrijden van het gewelddadige IS. Daarnaast vormen gedeelten van het Koerdische noorden het doelwit van sporadische aanvallen door het Iraanse en Turkse leger op respectievelijk PJAK en PKKdoelwitten, doch deze aanvallen zorgden de afgelopen jaren slechts voor een beperkt aantal burgerdoden. Zowel het in september 2011 overeengekomen staakt-het-vuren tussen PJAK en Iran, als het in maart 2013 afgesloten vredesakkoord tussen de PKK en Turkije werden in 2014 nageleefd. De recente influx van meer dan 250.000 Syrische vluchtelingen en 700.000 IDP's uit

Centraal-Irak die het IS-offensief ontvluchten, heeft tot slot geen impact op de veiligheidssituatie in de KRG-regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert de schending aan van het redelijkheidsbeginsel, hetgeen volgens hem inhoudt dat "dat alle belangen die bij de beslissing gemoeid zijn tegen elkaar moeten zijn afgewogen". Hij verwijt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) dat met zijn belangen geen rekening werd gehouden. Daarnaast beroept hij zich op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de motiveringsplicht en van "artikels 1 en 2 afdeling A" van de Conventie van Genève van 1951.

Inzake zijn religie, voert verzoeker aan:

"Verzoeker is van mening dat de beslissing van het CGVS onvoldoende gemotiveerd is.

Dat de beslissing van het CGVS hier dan ook zwaar in gebreke blijft, door geen rekening te houden met de grond van de aanvraag, nl: "Kan verzoeker terugkeren naar zijn land van herkomst?"

Het CGVS diende de gegronde vrees van verzoeker te beoordelen in haar beslissing, het feit dat men dit niet gedaan heeft is een schending van de wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de motiveringsplicht.

Dat uit het asielrelaas van verzoeker duidelijk blijkt dat hij een risico loopt gediscrimineerd te worden ondermeer omwille van zijn geloof en er een gegronde vrees voor vervolging bestaat in hoofde van verzoeker.

Dat het CGVS hier flagrant het zorgvuldigheidsbeginsel schendt, door geen rekening te houden met ALLE elementen in het dossier, en zijn beslissing bovendien onvolledig motiveert!

Vervolgens wenst verzoeker te benadrukken dat hij gediscrimineerd zal worden omwille van zijn geloof.

Het CGVS erkent dit ook, doch acht deze verklaringen "weinig doorleefd."

Dat dit onaanvaardbaar is! Bovendien is het onmogelijk voor verzoeker om te weten hoe verwerende partij tot deze bewering komt.

Uit het administratief dossier dat de raadsman van verzoeker voegde, blijkt immers op geen enkele manier dat er enig onderzoek is verricht naar de situatie van christenen in Irak.

Dat dit dan ook flagrant onzorgvuldig is en een schending uitmaakt van het motiveringsbeginsel!

Bijgevolg is het kennelijk onredelijk van het CGVS om de reële vrees voor vervolging in hoofde van verzoekster te minimaliseren, zonder enig onderzoek uit te voeren.

Men mag verzoeker niet verwijten dat hij een doelwit vormt! Dit is onredelijk!

Verzoeker begrijpt niet hoe CGVS, kan weigeren het dossier van verzoeker grondig te onderzoeken en tegelijkertijd een negatieve beslissing inzake zijn asielaanvraag kan nemen!

Dat dit onredelijk en onzorgvuldig is van het CGVS!

Dat hij zeer duidelijk verklaard heeft dat hij een doelwit vormt.

Bijgevolg is het onredelijk van verwerende partij om geen grondig onderzoek te voeren!

Dat louter om deze reden de bestreden beslissing reeds vernietigd dient te worden.

Dat dit op zich al een flagrante schending uitmaakt van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hoe kan het CGVS op een redelijke wijze tot de beslissing komen dat er geen gegronde dreiging bestaat, als het dit niet onderzoekt?!

Verzoeker is van mening dat hij wel degelijk de nodige stappen ondernam die bewijzen dat hij voldoet aan de vluchtelingenstatus, zoals omschreven in de Conventie van Genève.

Hij legde nu duidelijke verklaringen af en heeft alles volgens de geldende regelgeving gedaan.

Uit de acties van het CGVS blijkt zeer duidelijk dat zij erop gericht zijn de vluchtelingenstatus en het statuut van subsidiaire bescherming te weigeren aan verzoeker, zonder zijn individueel asielrelaas en de mogelijke gevolgen bij terugkeer grondig te willen onderzoeken.

Dat dit dan ook onaanvaardbaar is!"

Aangaande zijn medische toestand, betoogt verzoeker:

"Dat verzoeker in de loop van de procedure medische attesten gevoegd heeft en de raadsman van verzoeker meedeelde dat de regularisatieprocedure van verzoeker op basis van art 9ter lopende is.

Verwerende partij heeft geenszins rekening gehouden met het feit dat verzoeker moeilijk te been is omwille van een poliobesmetting in het verleden.

Meer nog, verwerende partij acht dat dit niet tot haar bevoegdheid behoort!

Dat dit flagrant onwaar is!

Verwerende partij stelt het volgende in haar bestreden beslissing: "... dat de beoordeling van medische elementen, in zoverre zij geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie, niet tot de bevoegdheden van het CGVS behoort."

Het lijkt wel alsof verwerende partij tracht zich er gemakkelijk vanaf te maken door zonder meer ervan uit te gaan dat de medische elementen geen verband zouden houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Verzoeker zal immers in een mensonterende en levensbedreigende situatie terechtkomen indien hij terug dient te keren naar Irak, omwille van zijn handicap.

Het is juist omdat de medische elementen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie, dat het CGVS er rekening mee dient te houden!

Verwerende partij dient een grondig, individueel en zorgvuldig onderzoek uit te voeren naar het dossier van verzoeker.

Het feit dat zij bepaalde feiten weigeren te onderzoeken, is dan ook onaanvaardbaar en vormt een flagrante schending van het zorgvuldigheidsbeginsel!"

Inzake de veiligheidssituatie, doet verzoeker gelden:

"In tegendeel tot wat het CGVS stelt, is de situatie in Irak, zeer onveilig, ook deze in Noord-Irak!

Dat nogmaals mediaberichtgeving toegevoegd wordt, maar dat dit bovendien een dagelijks algemeen gegeven is.

Bovendien wenst verzoeker op te merken dat de informatie waarop het CGVS zich baseert, achterhaald is.

Men verwijst naar rapporten die reeds dateren van 2013, maar gaat voorbij aan het feit dat de situatie dagelijks veranderd.

Gelieve in de bijlage een artikel dd. 19.11.2014 terug te willen vinden dat stelt dat er een dodelijke bomaanslag plaatsvond in het Noorden van Irak.

Dat dit overduidelijk de stelling van het CGVS ondermijnt als zou het veilig zijn in het noorden van Irak.

Tot op heden, escaleert de situatie in Irak. Het is geenszins veilig in noord-Irak! Integendeel zelfs! Het hele land wordt verscheurd door bloedige aanslagen!

Gelieve in de bijlage verschillende stukken te vinden van onafhankelijke mensenrechtenorganisatie die dit bevestigen.

Wanneer verzoeker zou moeten terugkeren zal artikel 3 van het EVRM geschonden worden.

Human Rights Watch vermeldt het volgende: "Hundreds of civilians and police were killed in bomb attacks by armed groups and other violence amid a political crisis that has dragged on since December 2011."

Ook Amnesty International maakt melding van een zeer onveilige situatie: "Thousands of people were detained; hundreds were sentenced to death or prison terms, many after unfair trials and on terrorism-related charges. Torture and other ill-treatment of detainees remained rife and were committed with impunity. Hundreds of prisoners were on death row. At least 129 people were executed, including at least three women. Armed groups opposed to the government continued to commit gross human rights abuses, killing hundreds of civilians in suicide and other bomb attacks. Harassment, intimidation and violence against journalists and media workers continued to be reported."

Dat hieruit blijkt dat verzoeker wel degelijk nood heeft aan internationale bescherming en dat het onaanvaardbaar is dat verwerende partij dit weigert grondig te onderzoeken!

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden, en het gebrek aan zekerheid is het dus onmogelijk om terug te keren naar Irak.

Bij terugkeer zou verzoeker dan ook een ernstig risico lopen zich te moeten verantwoorden en dus ook kans hebben om ernstige schade op te lopen ten aanzien van zijn persoon.

Dat hij dan ook niet kan terugkeren zonder werkelijk gevaar voor zijn leven. Hij is uit Irak gevlucht omwille van de problemen die hij had.

Bovendien schendt het CGVS het rechtszekerheidsbeginsel door te stellen dat verzoeker kan terugkeren naar zijn land van herkomst, omwille van de, zogezegd, veilige situatie.

Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van

hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur.

Immers gelijke gevallen dienen gelijk behandeld te worden. Dit is in casu niet het geval."

Verzoeker citeert de vluchtelingendefinitie in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit dat hij voldoet aan de criteria om te worden erkend als vluchteling. Hij herhaalt dat de situatie in Irak gevaarlijk is en dat de autoriteiten er niet in slagen om de veiligheid van burgers te garanderen. Het land is verscheurd door IS, bomaanslagen en terroristische aanvallen. Indien verzoeker dient terug te keren naar zijn land, zal artikel 3 EVRM geschonden zijn. Verzoeker voegt documenten bij het verzoekschrift waaruit blijkt dat de situatie in Irak onveilig is. Ook Noord-Irak valt ten prooi aan geweld. Tevens heerst er een persoonlijke dreiging voor zijn fysieke integriteit. Verzoeker vormt een doelwit omwille van zijn religie en het is duidelijk dat hij de bescherming van de overheid in zijn land niet kan inroepen. *"De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van alle beginselen van behoorlijk bestuur."*

2.1.2. Ter staving voegt verzoeker informatie bij het verzoekschrift aangaande de situatie in Irak (bijlage 3).

2.2. Verweerder legt door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie in het administratief dossier (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.3.1. Waar verzoeker het CGVS verwijt dat geen belangenafweging werd gedaan en dat geen rekening werd gehouden met zijn belangen, dient te worden opgemerkt dat het proportionaliteitsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, in onderhavige procedure niet aan de orde is. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

2.3.2. Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur. Verzoeker toont op generlei wijze aan dat, waarom of op welke wijze dit beginsel geschonden zou zijn door de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.

2.3.3. In zoverre verzoeker erop wijst dat gelijke gevallen gelijk behandeld moeten worden en op algemene wijze poneert: *"Dit is in casu niet het geval"*, dient te worden opgemerkt dat het niet ernstig is om dergelijke algemene beweringen te uiten zonder deze ook maar enigszins *in concreto* toe te lichten en dat hij hiermee geenszins kan volstaan om een eventuele schending van het gelijkheidsbeginsel aan te tonen.

2.3.4. Waar verzoeker beweert dat uit de acties van het CGVS duidelijk blijkt dat het CGVS er enkel op is gericht om een weigeringsbeslissing te nemen, en dit zonder het relaas en de gevolgen bij een terugkeer te willen onderzoeken, dient te worden opgemerkt dat hij geen concrete gegevens aanbrengt ter staving van deze ernstige aantijgingen. Hij brengt geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

2.3.5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.3.6. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.7. In de bestreden beslissing wordt omtrent verzoekers beweerde vrees voor vervolging ingevolge zijn bekering tot het christendom gemotiveerd:

“Op basis van uw lacunaire, erg oppervlakkige en weinig doorleefde verklaringen kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde bekering tot het Christendom, noch aan de door u daaraan verbonden vrees voor vervolging.

In de eerst plaats moet worden opgemerkt dat uw kennis over het Christendom heel erg beperkt (om niet te zeggen quasi onbestaande) is. Zo bleef u het antwoord schuldig op zo goed als alle vragen over absoluut elementaire elementen binnen het Christelijke geloof. Zo kon u niet aangeven hoe het ritueel heet waarbij iemand Christen wordt (Gehoor CGVS 0513280X, p. 15) en hebt u geen idee wie de bijbel geschreven heeft, noch uit hoeveel delen de bijbel bestaat (Gehoor CGVS 0513280X, p. 17). Ook wanneer u werd gevraagd om naar eigen keuze een specifiek Bijbelverhaal te vertellen bleef u het antwoord schuldig en verklaarde u enkel dat u de ambitie had dit in de toekomst te leren (Gehoor CGVS 0513280X, p. 17). Wanneer u werd gevraagd naar de verschillen tussen de Islam en het Christendom kwam u niet verder dan te stellen: “De Islam heeft de moskee en de koran, de Christenen hebben de kerk en de bijbel” (Gehoor CGVS 0513280X, p. 18). Gevraagd of er nog verschillen zijn, antwoordde u dat er wel verschillen zijn maar dat u ze niet in detail kent. Opnieuw gevraagd naar de belangrijkste verschillen tussen beide godsdiensten zegt u enkel: “De profeten zijn anders, de Islam heeft Mohammed en de Christenen hebben Jezus. Dat zijn de dingen die ik nu weet. Dat is wat ik nu al begrijp. (Gehoor CGVS 0513280X, p.18). Dat u als tot het christendom bekeerde Moslim niet meer zou kunnen vertellen over de verschillen tussen beide godsdiensten mag toch verbazen.

Wanneer u werd gevraagd naar de figuur van Jezus, nochtans van primordiaal belang binnen het Christendom, beperkte u zich tot: eDat is de profeet van de Christenen, daarbuiten weet ik er niet veel over” (Gehoor CGVS 0513280X, p. 18). Gevraagd of Jezus enkel een profeet is of dat hij ook een soort van god is verklaart u, in tegenspraak met de Christelijke leer, dat Jezus een profeet is zoals Mohammed bij de Islam en stelt u zelfs expliciet dat Jezus geen god is (Gehoor CGVS 0513280X, p. 18). Ook in welk jaar Jezus geboren werd kon u niet vertellen (Gehoor CGVS 0813280X, p. 20). Hoewel u verklaarde dat u zou hebben gehoord dat Jezus eigenlijk de zoon is van God kan u niet verklaren hoe Jezus dan praktisch zou verwekt zijn. Ook wanneer u werd gevraagd of Jezus buiten God nog een andere vader had bleef u het antwoord schuldig (Gehoor CGVS 0813280X, p. 20). Ook over de dood van Jezus Christus bleef u erg vaag. U vertelde dat u niet weet hoe hij gestorven is, maar dat men u vertelde dat hij nooit echt gestorven is (Gehoor CGVS 0813280X, p. 20). Gevraagd of Jezus, als hij nooit echt gestorven is, dan ooit wel een beetje gestorven zou zijn, verklaarde u dat enkel God dit weet (Gehoor CGVS 0813280X, p. 21). U kon ook niet vertellen waar Jezus precies leefde, u verklaarde hierover geen flauw idee te hebben (Gehoor CGVS 0813280X, p. 21). Wanneer u werd gevraagd of u al van de apostelen hoorde verklaarde u dat u er inderdaad reeds van hoorde. Daarop gevraagd wat u dan over hen hoorde, gaf u toe dat u eigenlijk niet echt van de apostelen had gehoord (Gehoor CGVS 0513280X, p. 19). Gevraagd of Jezus mensen had die met hem meewerkten of dat hij alleen was verklaarde u dan ook dat u dacht dat Jezus vooral alleen werkte (Gehoor CGVS 0813280X, p. 20).

Uw interview bij het CGVS vond plaats in december 2014, tijdens de Adventsperiode voorafgaand aan Kerstmis. Gezien dit één van de belangrijkste periodes is in het Christelijke jaar mag het dan ook verbazen dat u als bekeerling amper kan vertellen over dit feest. Wanneer u werd gevraagd naar Christelijke feestdagen vertelde u dat u er slechts één kende, namelijk Kerstmis, volgens u “de geboorte” (Gehoor CGVS 0513280X, p. 19). Gevraagd wanneer Kerstmis plaatsvindt, antwoordde u:

"Dat is Nieuwjaar gewoon" en stelde u dat men Kerstmis viert op 1 januari (Gehoor CGVS 0513280X, p. 19). Gevraagd wat er precies wordt gevierd op Kerstmis verklaarde u: "Nieuwjaar, dat concept stap ik wel, maar Kerstmis niet helemaal, ik weet ook niet welke dag het is of wat er juist gebeurd is. Ik weet het niet 100% zeker, maar ik ben er altijd van uitgegaan dat de profeet Jezus geboren zou zijn op die dag." (Gehoor CGVS 0513280X, p.19). Dergelijke onwetendheid over de enige Christelijke feestdag die u kan noemen ondergraaft dan ook op zeer ernstige wijze de geloofwaardigheid van uw beweerde bekering tot deze godsdienst.

Niet enkel is uw kennis over het Christendom heel erg beperkt, ook uw verklaringen over uw bekering en uw beleving hiervan zijn allerm minst overtuigend en doorleefd. Het is in de eerste plaats erg bevreemdend dat iemand zoals u, die naar eigen zeggen helemaal niet religieus werd opgevoed en ook geen praktiserend Moslim was, zich nu plots zou willen bekeren tot een ander geloof, in casu het Christendom. Uw verklaring dat u geen verbintenis voelde met de Islam omdat er veel mensen worden vermoord in naam van die godsdienst (Gehoor CGVS 0513280X, p. 9), verklaart nog niet waarom u, als niet religieuze persoon, dan nu de stap zou zetten tot een actieve bekering naar een andere godsdienst. Ook over hoe u in contact kwam met het Christendom bleef u erg vaag. U verklaarde dat een Iraanse vriend van u, (H.), zich bekeerde tot het Christendom en dat u met hem en een vriendin van hem, (R.), over religie sprak (Gehoor CGVS 0513280X, p. 10-11). U blijft hierover echter vaag: zo verklaart u dat zij kort voor augustus 2014 met u over religie begonnen spreken (Gehoor CGVS 0513280X, p. 11) terwijl u zich reeds op 15 augustus 2014 effectief zou hebben bekeerd tot het Christendom. Ondanks de cruciale rol die beiden schijnbaar speelden in uw bekering kent u hun volledige namen niet (Gehoor CGVS 0513280X, p. 10). Gevraagd waarom jullie in augustus dan plots echt over religie begonnen te praten vertelde u enkel: "Ze zeiden mij in die periode dat als ik me zou willen bekeren dat perfect mogelijk was en dat ik naar die persoon zou kunnen bellen en van het een kwam het ander en zo werd ik christen" (Gehoor CGVS 0513280X, p. 12). Gevraagd waarom u die beslissing nam om zich te bekeren vertelde u enkel dat u zich meer comfortabel voelde bij dit geloof dan bij de Islam (Gehoor CGVS 0513280X, p. 12). Ook wanneer u werd gevraagd welke rol geloof speelt in uw leven vandaag kwam u niet verder dan: "Het geloof is rechtvaardig, juist en ik vind dat fijn" (Gehoor CGVS 0513280X, p. 13). Gevraagd hoe uw leven veranderde na uw bekering vertelde u enkel dat u zich nu meer op uw gemak voelt (Gehoor CGVS 0513280X, p. 13). Dergelijke oppervlakkige verklaringen over wat toch moet worden gezien als een bepalend kantelpunt in uw leven kunnen bezwaarlijk doorleefd worden genoemd. U zou voor uw eigenlijke bekering slechts 2 of 3 keer naar een Kerk zijn geweest. Hoewel u in Antwerpen zowel aan de Groenplaats als in de Kerkstraat een kerk bezocht kan u van geen van beide de naam geven (Gehoor CGVS 0513280X, p. 13). Gevraagd hoe u zich voorbereidde op uw bekering verklaarde u dat u zich niet hebt voorbereid, maar dat u mentaal klaar was (Gehoor CGVS 0513280X, p. 14). Gevraagd om dit toe te lichten zei u enkel: "Ik was al mee met de gedachte" (Gehoor CGVS 0513280X, p. 13).

Ook over de eigenlijke bekering bleef u erg vaag. Een kennis van (R.) en (H.), hij heette volgens u (T.) of (C.), zou u hebben bekeerd (Gehoor CGVS 0513280X, p. 12). Dit komt niet overeen met het door u neergelegde doopcertificaat, waarop uw doopheer staat aangegeven als (D.He.) (Zie map documenten). De eigenlijke bekering zou hebben plaatsgevonden in de badkamer van (H.)'s huis, waarbij wat water over uw hoofd werd gegoten. Gevraagd hoeveel water er over uw hoofd werd gegoten verklaarde u dat het maar een klein beetje was (Gehoor CGVS 0513280X, p. 12). Dit mag verbazen aangezien uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat het binnen de Christelijke school waartoe uw doopheer zou behoren, namelijk de Christadelphians, het de regel is dat een doopsel gepaard gaat met een volledige onderdompeling in water (Zie map landeninformatie). Het feit dat uw beschrijving van uw eigen doopsel hier niet aan beantwoordt ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw bekering. Het is des te opmerkelijk dat, hoewel uw doopheer zou behoren tot de Christadelphians, een geloofsgroep die in haar overtuigingen op een aantal elementaire punten afwijkt van bijvoorbeeld de Katholieke leer, en die er ook een eigen netwerk van geloofsgemeenschappen op nahoudt waarbinnen een soort van eigen erediensten worden georganiseerd, u toch geen enkele notie hebt van het bestaan van verschillende groeperingen binnen het Christelijke geloof (Gehoor CGVS 0513280X, p. 15).

U woont in Antwerpen, een stad die niet minder dan dertig parochies en een tachtigtal kerken telt, het is dan ook merkwaardig dat, als u oprecht de intentie zou hebben gehad om zich te bekeren tot het Christelijke geloof, u zich daarvoor zou wenden tot een vreemde, buitenlandse man (die u niet eens kan verstaan aangezien hij enkel Engels spreekt, een taal die u niet machtig bent) behorend tot een of andere obscure geloofsgroep om zich dan te laten dopen in de badkamer van uw Iraanse vriend, terwijl u zich ook gewoon tot de kerk om de hoek had kunnen wenden.

Uit dergelijke, oppervlakkige en weinig doorleefde verklaringen blijkt toch allerm minst de religieus-spirituele overtuiging die men mag verwachten bij een gewichtige en levensbepalende beslissing zoals het verzaken aan het eigen geloof en het bekeren tot een ander. Zeker aangezien u, zo beweert u zelf, omwille van deze keuze nu de dood zou moeten vrezen in Irak.

Tot slot kan nog worden toegevoegd dat ook uw advocate aan het eind van uw interview het volgende liet optekenen: "Ik heb het interview hier ook gevolgd, ik denk dat het aspect van zijn bekering inderdaad minder sterk is, daar kan ik me ook bij neerleggen" (Gehoor CGVS 0513280X, p. 25).

Er moet dan ook worden besloten dat er op basis van uw verklaringen geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden bekering tot het Christendom en dus ook niet aan de vervolging die u in het kader hiervan zou vrezen.

(...)

Het door u neergelegde doopcertificaat en de vier door u neergelegde foto's volstaan niet om een bekering tot het Christendom aannemelijk te maken. De bewijskracht van de door u neergelegde documenten moet immers worden gezien in samenhang met uw verklaringen hierover, dewelke zoals hierboven uiteengezet, ongeloofwaardig zijn."

De voormelde motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Verzoeker beperkt zich inzake deze motieven tot het op louter algemene wijze poneren dat hij duidelijke verklaringen aflegde en dat hij vervolging riskeert omwille van zijn geloof, hetgeen geenszins dienstig is om afbreuk te doen aan de voorgaande, concrete vaststellingen. Bijgevolg blijven deze vaststellingen onverminderd overeind.

Aangezien verzoeker zijn vermeende bekering tot het christendom in het geheel niet aannemelijk maakt, is het verwijt dat het CGVS de situatie van christenen in Irak nader had moeten onderzoeken niet dienstig.

2.3.8. Verzoeker onderneemt voorts niet de minste poging teneinde de bestreden beslissing te weerleggen en laat deze geheel ongemoeid waar omtrent het grondconflict gemotiveerd wordt:

"Ook met betrekking tot het grondconflict waarover u reeds tijdens uw voorgaande asielaanvragen vertelde maakte u geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4 §2 a of b van de Vreemdelingenwet aannemelijk."

In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat zowel het CGVS als de RvV reeds in het kader van uw eerste en tweede asielaanvraag oordeelden dat de door u geschetste problemen van een louter gemeenrechtelijke aard zijn en als dusdanig dan ook niet vallen onder de criteria van de vluchtelingenconventie.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat, hoewel u tijdens uw huidige asielaanvraag bij de DVZ wel naar deze problemen verwees, u er tijdens uw gehoor bij het CGVS op geen enkel ogenblik spontaan melding van maakte. Ook wanneer u tijdens uw gehoor werd gevraagd of er buiten de algemene veiligheidssituatie en uw bekering nog andere redenen waren die een terugkeer naar Irak voor u onmogelijk zouden maken, herhaalde u enkel de twee voorgaande elementen (Gehoor CGVS 0513280X, p. 6). Ook wanneer u later tijdens het interview werd gevraagd of u nu over alle problemen had verteld, antwoordde u bevestigend (Gehoor CGVS 0513280X, p. 23). Pas wanneer u expliciet werd gevraagd naar het grondconflict verklaarde u dat dit probleem nog steeds bestaat. Volgens uw verklaringen is deze kwestie echter opgelost door tussenkomst van de autoriteiten. Zij zouden de betwiste gronden hebben gesplitst waarbij de helft van de grond naar de overheid ging en de andere helft terug naar de verkopers. U stelde dan ook dat het actuele probleem in verband met dit conflict dan ook enkel is dat uw familie voor deze gronden heeft betaald, maar dat zij uiteindelijk zowel hun geld als de gronden hebben verloren, wat een financiële tegenvaller is (Gehoor CGVS 0513280X, p. 23-24). U maakt in verband met deze feiten dan ook geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk."

De voormelde motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij door verzoeker geheel ongemoeid wordt gelaten, door de Raad overgenomen.

2.3.9. Verzoeker betoogt dat hij ingevolge zijn medische probleem bij een terugkeer naar zijn land van herkomst in een mensonterende en levensbedreigende situatie terecht zal komen. Tevens poneert hij dat de medische elementen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Verzoeker dient om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de vreemdelingenwet echter aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Dient in dit kader te worden opgemerkt dat verzoeker geenszins *in concreto* uitwerkt of staat waarom of in welke omstandigheden hij ingevolge zijn medische aandoening problemen zou dreigen te kennen bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Evenmin toont hij aan dat deze problemen daarbij zouden zijn ingegeven vanuit één van de voormelde vervolgingsgronden en dat hem omwille van één van deze

gronden bescherming zou worden ontzegd. Op zich houden verzoekers medische problemen door een vroegere besmetting met polio bovendien geen verband met één van de voormelde vervolgingsgronden en kunnen deze bijgevolg niet worden aanzien als 'vervolging' in de zin van het Verdrag van Genève.

De commissaris-generaal stelt, gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet, voorts met recht dat verzoekers medische problemen geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming, alsmede dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

2.3.10. Verzoeker slaagt er voorts niet in om aan te tonen dat de situatie in zijn regio van herkomst van die aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie zoals opgenomen in de map landeninformatie in het administratief dossier, dewelke in tegenstelling met wat verzoeker beweert overigens niet dateert van 2013 doch wel van juni en augustus 2014, en uit de update van deze informatie die verweerder door middel van een aanvullende nota neerlegt (rechtsplegingsdossier, stuk 7) blijkt immers dat de situatie in de regio van herkomst van verzoeker in het gebied in Noord-Irak onder de formele controle van de KRG niet van die aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c).

Deze regio bleef blijkens voormelde informatie grotendeels vrij van geweld. De gevechten met IS situeren zich buiten deze regio en in Centraal-Irak en hebben een zeer beperkte invloed op de veiligheidssituatie in Noord-Irak. Ook het terreurgeweld en het aantal slachtoffers van dit geweld is in Noord-Irak beperkt. Verder hebben noch de spanningen met de Centraal-Iraakse regering noch de influx van vluchtelingen en IDP's een significante impact op de veiligheidssituatie in Noord-Irak. De bij het verzoekschrift gevoegde en in het verzoekschrift geciteerde informatie is niet van die aard dat zij kan leiden tot een ander oordeel. Dat er in november 2014 in Erbil een aanslag werd gepleegd, wordt in de voormelde update van de landeninformatie in het administratief dossier immers terdege in rekening gebracht en kan op zich niet volstaan om aan te tonen dat de situatie in Noord-Irak zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verder doet de door verzoeker aangehaalde informatie inzake IS geen afbreuk aan de vaststelling dat de gevechten met IS zich buiten voormelde regio situeren en nauwelijks impact hebben op de veiligheidssituatie in Noord-Irak. De geciteerde informatie van Human Rights Watch en Amnesty International heeft betrekking op de situatie in Irak in het algemeen en handelt niet specifiek over de situatie in verzoekers regio van herkomst in het Noorden van Irak. Bijgevolg kan deze de voormelde vaststellingen inzake deze regio niet ontkrachten. Uit het rapport van Human Rights Watch omtrent de situatie in Bagdad en Irak in het algemeen en uit het rapport van diezelfde organisatie betreffende de misbruiken waarvan vrouwelijke arrestanten en gedetineerden slachtoffer worden in Irak kan evenmin worden afgeleid dat de situatie in het KRG-gebied in Noord-Irak zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in het voormelde wetsartikel. Hoe het bij het verzoekschrift gevoegde reisadvies inzake Nepal *in casu* dienstig zou zijn, kan tot slot niet worden ingezien.

2.3.11. De door verzoeker neergelegde identiteitsdocumenten kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

2.3.12. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.13. Gelet op het voormelde, toont verzoeker, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS